

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji.

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ rozpatrywany wspólnotowy znak towarowy ma odróżniający charakter i ponieważ Izba Odwoławcza nie dokonała konkretnych ustaleń odnośnie do podstawy odmowy zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, na którym opiera się jej decyzja; błędnie przyjęła za podstawę swej oceny kombinację słów niezawartą we wniosku o rejestrację; błędnie oparła się na orzeczeniu (niemieckiego) federalnego trybunału patentowego; natomiast wnioski wyciągnięte z rzekomego punktu widzenia docelowego kręgu odbiorców nie znajdują zastosowania.

Odwołanie wniesione w dniu 8 grudnia 2011 r. przez Harald Mischego od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-70/05 Mische przeciwko Komisji

(Sprawa T-641/11 P)

(2012/C 49/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Harald Mische (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci R. Holland, J. Mische i M. Velardo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 29 września 2011 r. w sprawie F-70/05 Mische przeciwko Komisji w najszerszym możliwym zakresie w oparciu o okoliczności przedstawione Sądowi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 listopada 2004 r. w zakresie, w jakim ustala zaszeregowanie wnoszącego odwołanie;
- zasądzenie od Komisji na rzecz wnoszącego odwołanie odszkodowania (w tym z tytułu uszczerbku na karierze zawodowej, wypłata słusznego i godziwego wynagrodzenia, szkoda niematerialna, wraz z odsetkami za zwłokę itp.);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w niniejszej instancji oraz postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej prawa, ponieważ niesłusznie pominął on badanie naruszenia art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także ust. 3 tego przepisu, dotyczącego prawa do odszkodowania, a konkretnie przesłanek „sprawiedliwego” rozpatrzenia „w rozsądnym terminie” spraw

wniesionych przez wnoszącego odwołanie odnośnie do pewnych okoliczności faktycznych, chociaż taki zarzut został wyraźnie podniesiony.

- 2) Zarzut drugi dotyczący błędnego stwierdzenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej niedopuszczalności argumentu naruszenia art. 5 ust. 5 regulaminu pracowniczego⁽¹⁾ z jego konkretnymi przesłankami przewidującymi, że nie tylko równe, lecz „identyczne warunki naboru i pełnienia służby mają zastosowanie do wszystkich urzędników należących do tej samej grupy funkcyjnej”.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Sąd do spraw Służby Publicznej niesłusznie nie uwzględnił prawa nabytego do ciągłości kariery byłych członków personelu tymczasowego, wyjaśnionego przez Trybunał Sprawiedliwości w niedawnym wyroku (sprawa C-177/10). Ponadto Sąd do spraw Służby Publicznej niesłusznie stwierdził niedopuszczalność argumentu dotyczącego niezgodności z prawem art. 5 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego jakoby wnoszący odwołanie nie został zaszeregowany w oparciu o ten przepis.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 124 s.1).

Odwołanie wniesione w dniu 8 grudnia 2011 r. od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-93/05 Mische przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-642/11 P)

(2012/C 49/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Harald Mische (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci R. Holland, J. Mische i M. Velardo)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 29 września 2009 r. w sprawie F-93/05 Mische przeciwko Parlamentowi w najszerszym możliwym zakresie w oparciu o okoliczności przedstawione Sądowi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 4 października 2004 r. w zakresie, w jakim ustala zaszeregowanie wnoszącego odwołanie;
- zasądzenie od Parlamentu na rzecz wnoszącego odwołanie odszkodowania (w tym z tytułu uszczerbku na karierze zawodowej, wypłata słusznego i godziwego wynagrodzenia, szkoda niematerialna, wraz z odsetkami za zwłokę itp.);

— obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w niniejszej instancji oraz postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie stwierdził niedopuszczalność skargi ze względu na przekroczenie terminu do jej wniesienia.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie stwierdził niedopuszczalność skargi z tego względu, że wygrana nie przyniosłaby wnoszącemu odwołanie żadnej korzyści i że w rezultacie nie miał on żadnego interesu w jej wniesieniu.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Sąd do spraw Służby Publicznej niesłusznie pominął badanie zarzutów podniesionych co do istoty sprawy, w szczególności naruszenia art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także art. 5 ust. 5 regulaminu pracowniczego⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 124 s.1).

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler przeciwko Radzie

(Sprawa T-643/11)

(2012/C 49/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Chiny) i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Niemcy) (przedstawiciele: K. Neuhaus, H. Freund i B. Ecker, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1008/2011⁽¹⁾, w zakresie dotyczącym skarżących;
- obciążenie pozwanej jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa skarżących do obrony, poprzez wyraźne pominięcie przez pozwaną części wniosków przekazanych przez skarżących.

2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 11 ust. 2 oraz art. 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia Rady nr 1225/2009⁽²⁾, z tego względu że pozwana oparła swoje ustalenia w kwestii szkody i związku przyczynowego na licznych błędach co do faktów. Pozwana oparła swoje ustalenia na okolicznościach faktycznych przeciwnych okolicznościom wskazanym w zaskarżonym rozporządzeniu:

— po pierwsze, w odniesieniu do zmian wskaźników szkody, to jest wielkości produkcji i sprzedaży względem zużycia w Unii Europejskiej;

— po drugie, w odniesieniu do zmian rentowności przemysłu Unii;

— po trzecie, w odniesieniu do zmian cen sprzedaży przemysłu Unii.

3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 11 ust. 2 oraz art. 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia Rady nr 1225/2009 lub art. 296 ust. 2 TFUE, z tego względu że pozwana oparła swoje ustalenia w zakresie szkody i związku przyczynowego na oczywistych błędach w ocenie lub nie podała wystarczającego uzasadnienia. Pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie:

— po pierwsze, oceniając wskaźniki szkody abstrakcyjnie, zamiast w stosunku do zmian popytu;

— po drugie, opierając się w sposób dorozumiany na udziałach w rynku jako głównej przesłance istnienia związku przyczynowego, mimo że udziały w rynku nie pokazują żadnego jasnego trendu lub kierunku rozwoju, w odróżnieniu od innych czynników, które Rada uznała za istotne.

W każdym razie pozwana dopuściła się uchybień proceduralnych, jako że zaskarżone rozporządzenie nie zawiera wyjaśnień w kwestii oczywistego wpływu spadku popytu na szkodę, jaką miał ponieść przemysł Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1008/2011 z dnia 10 października 2011 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części wysyłanych z Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajlandii, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2011 L 268, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 343, s. 51).